

Mezey Katalin

Túl sok a lyukas zokni odaát

Túl sok a lyukas zokni odaát,
Isten magához hívta Nagymamát.
Jól tudja, hogy ő néhány hét alatt
mindent megstoppol, ami elszakadt,
és kér az angyaloktól új varrnivalót.
Amit ő varr, biztos szép lesz a folt
az agyonmosott ingen-glórián,
alsóneműn avagy felső ruhán.
El nem nyúhatnak annyi szárnyat, inget,
hogy új ruhába ne öltözze mindet.
Hogy a zseb olykor rossz helyre kerül,
vagy egyik szár hosszabbra sikerül,
előfordulhat, mert megnyúlt a centi,
és már nem volt idő egy újat venni,
mikor hirtelen indulnia kellett,
mert a betegség nem ismert kegyelmet.
Vitte, amit vagy ötven éve használ,
ami elszakadt, meg van toldva is már.

Fúzi a cérnát, szorgalmasan szurkál,
a vászon fölött keze föl s alászáll,
sziszeg a varrotű vagy a kötőtű csattog,
hamar elkészül, pedig sose kapkod.
Körben angyalok, a szívük világít
a gyolcs alól. Itt a divat nem számít,
de? mégis ügyes fodrot ráncol
felhő-tüllből, könnyű ködfoszlányból.
Tudják, persze, hogy szeretetből varrja,
ahogy a földön is csak varrta, varrta,
ha fizettek, ha nem fizettek érte,
mindenkinek, aki jó szóval kérte.

Hold énekek

Vasy Géza születésnapjára

A Hold arcán
átnéz az égbolt,
az égbolt arcán
átnéz a Hold.
Aranyrózsaszín
az, ami kék volt,
eozinfényű,
gyöngyfényű folt.

Gyönyörködöm.
Mintha rám nézne
nekem kelne föl,
köszöntene,
mintha örvendő
viszontlátással
fedezne föl
a tekintete.
Rejtélyes testvér,
aki nem érint,
nem érzékelem
tűzőzönét.
Kristályos fényét
betűzgetem csak,
csak nekem szóló
üzenetét.

*

Szemsugarára
mozdul a tenger
hátát púpozva
emelkedik.
Csupán tükörfény,
a sötétkében
mégis gyémántként
ékeskedik.

Feketén nyúlnak
felé az ágak,
fekete árnyak
szürke havon.
Jégdaragyöngyöt
pörget az útra,
könnyű csizmámmal
ropogtatom.

Remsey Flóra
Gobelin virág